

5) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
 Forslag til Lov om Navigationsunder-
 visningen.

6) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
 Forslag til Lov om Sønæringen m. m.

Mødet hævet Kl. 12⁵⁵.

117. Møde.

Lørdag den 24. April Kl. 10.

Formanden: Ved Skrivelse af 23. ds. meddeler Konseilspræsidenten, at det i det samme Dag afholdte Statsraad har behaget Hans Majestæt Kongen til Grundlovssagens videre Fremme at opløse Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 95 fra Torsdagen den 6. Maj d. A.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den højtærede Finansminister bemærkede i sin Tale forleden Dag, at det jo ikke var nogen Opposition, som jeg havde givet Udtryk her, naar jeg omtalte de vestindiske Øer og henvendte mig til ham. Jeg slutter mig ganske til den Udtalelse af den højtærede Minister. Jeg maa bekende, at den nuværende Regering i Øjeblikket er mig saa kær, at det aldrig kunde falde mig ind at drive nogen som helst Oppositionspolitik overfor dette Ministerium. Men fordi man er saa rørende enig i politisk Henseende i Øjeblikket, kan man jo godt være uenig om andre Ting, og den højtærede Finansminister lagde

ikke Skjul paa, at han var uenig med mig paa adskillige Punkter, saa det kan heller ikke forundre ham, om jeg ogsaa er uenig med ham i enkelte Henseender, og jeg maa da sige, at jeg er ganske uenig med den højtærede Minister i hans Udtalelser vedrørende de statsretlige Forhold mellem de vestindiske Øer og Danmark. Den højtærede Finansminister udtalte sig to Gange om dette Spørgsmaal og fremhævede særlig, at Øerne havde Selvstyre blot med et Tilsyn her fra Danmarks Side, og at naar Kolonialraadene vedtog Bestemmelser, var de Lov, akkurat som naar vi vedtog Love her i Rigsdagen. Denne Opfattelse kan jeg aldeles ikke dele, thi Grundlaget for Forholdet mellem de vestindiske Øer og Danmark er udtrykt i Kolonialloven af 27. November 1863, og disse Bestemmelser staaer ved Magt uden Hensyn til de Love, der blev vedtaget her i Rigsdagen i 1906—07. Jeg vil gerne oplæse et Par Linier af tre Paragraffer, som jeg synes giver mig fuldstændig Ret. Det hedder i Koloniallovens § 1, at den lovgivende Myndighed paa de dansk vestindiske Øer er i alle Anliggender, der udelukkende vedrører Forhold indenfor Øernes Grænser, derunder indbefattet deres Havne og Søterritorium, hos Kongerigets Lovgivningsmagt. Det er en Bestemmelse, der ikke er til at tage fejl af. Den siger udtrykkeligt, at Lovgivningsmagten er her i den danske Rigsdag. Men saa hedder det senere i § 1: „Findes der Anledning til at udgive en Lov, skal Forslag til denne, naar ikke særegne Grunde nødvendiggør en Undtagelse, forelægges vedkommende Kolonialraad til Betænkning“. Dette vil sige, at man finder det rimeligt, at Kolonialraadene skal spørges i saadanne Tilfælde, men den lovgivende Magt er her. Og naar den højtærede Finansminister i sin Tale havde Betænelighed ved Dispositioner, han havde truffet derovre, idet han mente, de ikke var parlamentarisk forsvarlige — det gjaldt den Anordning, han har sat ud af Kraft, og saa vidt jeg erindrer, Udnævnelsen af 5 indfødte til Medlemmer af Kolonialraadet —, tror jeg heller ikke, disse Betæneligheder har noget paa sig, idet det i Koloniallovens § 5 hedder, at Regeringsmyndigheden udøves paa de dansk vestindiske Øer, under vedkommende ansvarlige Ministers overordnede Ledelse, af Guvernøren i Overensstemmelse med de Instruksler, som Kongen giver. Efter disse Bestemmelser i Kolonialloven kan der ikke være nogen Tvivl om det statsretlige Forhold mellem de vestindiske Øer og Danmark. Det er det, at